

Consensus in psychotherapy

Citation for published version (APA):

Dormaar, J. M. M. (1989). *Consensus in psychotherapy*. Maastricht University.

Document status and date:

Published: 01/01/1989

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of record

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.umlib.nl/taverne-license

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

repository@maastrichtuniversity.nl

providing details and we will investigate your claim.

Stellingen behorende bij het proefschrift '*Consensus in Psychotherapy*' van J.M.M. Dormaar.

- 1 Onderzoek zoals over consensus in psychotherapie kan gekwalificeerde, nomothetische kennis toevoegen aan de klinische notie dat het idiographische niveau, d.w.z. het goed verstaan van de unieke patiënt, belangrijk is voor het bereiken van een gunstig therapieresultaat.
- 2 Het definiëren van overeenstemming ('agreement') als gelijkenis ('similarity') berust op een consistentere opvatting over de kwestie binnen wiens observatiedomein de overeenstemming bestaat qua personen en onderwerpen, dan een definitie op grond van een zgn. overeenstemmingsmaat of een correlatie-coëfficiënt.
- 3 Daar men in de praktijken van de hulpverlening genoeg neemt met het feit dat iemand zichzelf tot patiënt van de geestelijke gezondheidszorg definieert op grond van diens subjectief onwelbevinden, ligt het voor de hand om ook diens subjectief welbevinden als voornaamste criterium voor verbetering of genezing te beschouwen.
- 4 Het meetbaar maken van (aspecten van) menselijke relaties heeft meer aandacht nodig, m.n. in de psychiatrie.
- 5 Gezien de uiteenlopende en vaak weinig orthodoxe vooropleidingen en trainingen van vooraanstaande therapeuten, verdient het belang van goede psychotherapeutische deskundigheid een herwaardering van relevant te achten kennis, vaardigheden, disciplines en opleidingseisen.
- 6 Wiener's uitspraak '...that information may be dissipated but not gained, is, as we have seen, the cybernetic form of the second law of thermodynamics' kan belangrijk zijn voor de psychiatrie indien:
 - 1 het ontstaan van psychische stoornissen gezien wordt als in de war raken en op een lager niveau van complexiteit functioneren;
 - 2 behandeling wordt opgevat als het helpen bij het uit de war en weer 'in vorm' raken;
 - 3 voor de psychiatrische praktijk bruikbare ideeën worden gevonden over informatie, over de probabalistische definiëring van wanorde en over de zgn. vrije energie, ofwel het 'in orde zijn', van een systeem.
- 7 De DSM-III-R bevestigt voor de psychiatrie de juistheid van Merton's verzuchting van twintig jaar geleden, dat de Linnaeus of Cuvier van de sociale wetenschappen nog moet verschijnen.

- 8 Acoustische hallucinaties opvatten als een discriminatieprobleem in de leertheoretische zin of als een manier van omgaan met psychische belasting kan tot toetsbare en voor de praktijk bruikbare benaderingen leiden.
- 9 Bephenium hydroxynaphthoate is niet alleen een curatief geneesmiddel maar ook een effectieve en goedkope profylaxe tegen ijzergebreks-anemie in streken waar mijnworminfectie endemisch is en het dieet voldoende ijzer bevat.
- 10 Het zou de medische wetenschap ten voordeel strekken, indien zij meer oog heeft voor de beperkingen en mogelijkheden van de metaforen die, bijvoorbeeld bij AIDS, impliciet worden gehanteerd bij het ontwerpen van pathogenetische modellen en behandelingen.
- 11 Het complementariteitsprincipe uit de natuurwetenschappen is bruikbaar in de psychiatrie om uit de ban te geraken van tegenstellingen zoals subjectief-objectief, ziek-gezond, lichaam-geest, door zich te richten op complementaire begrippen als intimiteit-respectvolle distantie, autonomie-verbondenheid en stabiliteit-ontwikkeling.
- 12 Iedere krankzinnigenwet heeft kenmerken van een krankzinnige wet.
- 13 De uitspraak 'het is niet te falsificeren dat het falsificatie-principe geldt voor elke goede wetenschappelijke theorie' is niet te falsificeren en lijkt verdacht veel op 'Gödel's onvolledigheids-stelling'
- 14 De parallellen tussen enerzijds de ideeën over sociale onaanvaardbaarheid van alcohol als genotmiddel en over verslaving tezamen met de daaruit voortgekomen vormen van criminaliteit ten tijde van de Amerikaanse drooglegging en anderzijds de huidige opvattingen en praktijken t.a.v. het drugsprobleem, laten zien hoe een ideologie belemmert om van de geschiedenis te leren.
- 15 Indien het feit dat de laatste stelling een zgn. scherts-stelling mag zijn, een signaal is dat we stellingen niet zo serieus hoeven te nemen, dan zou het een goed idee zijn om ze af te schaffen of het maken ervan facultatief te stellen.
- 16 Het zou de harmonie tussen politie en burgerij ten goede komen, indien beide beseffen dat het motto van de politie 'Vigilat ut quiescant' het beste vertaald kan worden als 'De politie waakt opdat de burgers het rustig hebben' en niet als 'Ik waak opdat zij slapen' (een Maastrichtse wachtcommandant) en zeker niet als 'De politie waakt erover dat ze zich rustig houden'.